

en række sager, og de sager, der er, er meldt til politiet, og dem behandler politiet. Så jeg synes også, vi skal holde fast i, at vi heller ikke skal gøre problemet større, end det er. Der er faktisk hånd om de sager, hvor der måtte være omgævelse af reglerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for sidste gang.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg bare til sidst spørge, om det ikke er rigtigt med et gamle ordsprog, der hedder, at hvad man ikke ser, har man ikke ondt af. Det er jo tydeligt nok, at de sager, man ser, tager man hånd om. Men hvis man f.eks. ser undersøgelsen af, hvad der foregår af illegalt arbejde rundt omkring i Danmark, så er problemet måske større end lige præcis det, man ser.

Den seneste undersøgelse af omfanget af illegalt arbejde i landbruget er jo også et ganske glimrende eksempel på, at der måske foregår mange ting, som ikke kommer til myndighedernes kendskab, fordi disse måske ikke er udfarende nok.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu er det jo netop ikke, fordi myndighederne sidder med hænderne i skødet, og jeg har jo netop i mit første svar redegjort for, at myndighederne også er udfarende i den her sag, at de går ud, kommer på uanmeldte besøg der, hvor der er en mistanke. Så der er og bliver gjort en aktiv indsats også fra myndighedernes side på det her område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 205

13) Til integrationsministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Er ministeren uenig i, at hvis asylansøgere risikerer livet eller bliver udsat for overgreb ved en tilbagevenden på grund af danske udlændingemyndigheders fejl, har de ansvarlige myndigheder påtaget sig et stort ansvar for de afvistes skæbne, og hvordan vil ministeren sikre sig mod, at noget sådant sker?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Baggrunden for det her spørgsmål er jo en helt konkret sag, hvor en palæstinenser under be-

handlingen af vedkommendes asylsag fik det noget uheldige stempel af Udlændingestyrelsen, nemlig at vedkommende skulle være israelsk statsborger. Jeg kender ikke noget til vedkommendes asylgrundlag, og det er i og for sig også fuldstændig bedøvende ligegyldigt, men det, der er mit ærinde, er at spørge ministeren, om ikke lige præcis sådan en sag er et godt eksempel på en sag, hvor ministeren rettelig burde/bør gribe ind og sige, at her er en begrundet mistanke om, at det kan føre til katastrofer for den pågældende, og derfor er der en begrundelse for, at der er særlige omstændigheder, som gør, at vedkommende skal have opholdstilladelse i Danmark.

Kl. 15.00

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har ikke mulighed for inden for de rammer, der gælder for mundtlige svar på § 20-spørgsmål her i salen, at gå ind i den konkrete sag. Det kan jeg simpelt hen ikke gøre.

Men jeg vil godt svare helt generelt på det spørgsmål, der er stillet, for jeg er enig med spørgeren i, at det er et stort ansvar at behandle asylsager. Det er derfor efter min opfattelse helt rigtigt, at asylsagsbehandlingen sker hos asylmyndighederne, dvs. første instans: Udlændingestyrelsen, anden instans: Flygtningenævnet, der reelt fungerer som en domstol i disse sager. Hermed er det sikret, at behandlingen af asylansøgningerne, der jo har så stor betydning for den enkelte asylansøger, sker uafhængigt af regeringen og Folketinget, nøjagtig som det er tilfældet, når sager behandles af domstolene. Jeg har derfor ingen kompetence i asylsager.

Asylsager er undergivet en meget grundig sagsbehandling. Proceduren omfatter bl.a. flere asylsamtaler med asylansøgeren. Hvis Udlændingestyrelsen giver afslag på asyl, indbringes sagen automatisk for Flygtningenævnet. Flygtningenævnet træffer afgørelser om asyl i en domstolslignende procedure. Asylansøgeren får en advokat. Asylansøgeren får mulighed for mundtligt over for Flygtningenævnet at redegøre for sit asylmotiv. Flygtningenævnets formand er dommer, og nævnet består også af to andre medlemmer, der sammen vurderer sagen.

En asylansøger gives asyl, hvis han risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionens nævnte grunde. En asylansøger gives også asyl, hvis han risikerer dødsstraf, at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende